

да увлече Кремуция и да чусе отъ него иѣщо престъжно. Но неговите думи биде до толкова гнуснави и заключавале въ себѣ си такива безумия, щото тѣхното произнасяние. — ако и да е било съ цѣль да испита друго, — е твърде голѣмо престъпление. и ако допуснеме такива посылки за издирване мислите на гражданете, то е се едно да оставиме произнасянието на худителните думи безъ наказание; съ тоя способъ распространители на зловредните слухове и худителите на властите ще да прикриватъ своите дерзости съ благовидниягъ предлогъ да испитватъ ушъ другите; освѣиъ това цезарьгъ желае, щото сѣки да са наслаждава спокойно подъ неговото правление, а никакъ да са не бои отъ донесения, извлѣчени съ хитрость: и за това заповѣява — Сатрий Секондъ, за примѣръ на другите, да са предаде на смъртно наказание, а имането му да са даде така сѣщо на обидениягъ Кремуций Кордъ, като са отнѣме правото връзъ него и на жената му, и на дѣцата му.

Кремуций.

Азъ изевявамъ желание да са откажа отъ имането на Сатрия Секонда и на Пинария Натта, и давамъ го на тѣхните семейства.

Пинарий.

Да та наградатъ бжзсмъртните богове съ своите благодѣяния!

Сатрий.

Азъ отивамъ на смъртъ, и последнята моя дума е проклятие за тебе, Сеяне — убийцо, прелюбодѣецо, подбудителю! Азъ са унизихъ до толкова, щото са рѣшихъ да служа тебе и затова получавамъ достойна награда.